

1. maj 2005

Jane Korczak, næstformand 3 F

Indledning

Tak for invitationen. Tak, fordi I markerer 1. maj, tak til alle jer, der er kommet.

I dag er det 115. gang arbejderbevægelsen holder 1. maj.

I dag det 25. gang jeg holder 1. maj tale.

I dag er det første gang jeg holder 1. maj- tale som 3F.'er

I dag er det første gang den danske arbejderbevægelse kan holde 1. maj med en kvindelig socialdemokratisk formand.

For mig er det altså ikke en helt almindelig 1. maj.

1. maj har altid været dagen, hvor vi gør status. Hvor vi taler det frem i lyset, vi har nået - hvor vi slipper visioner løs for fremtiden og lader os selv op til det kommende politiske og fagpolitiske arbejde.

Jeg synes, der er grund til at holde en optimistisk 1. maj. Der er sket meget det sidste års tid, der ikke har været lyst:

Vi har tabt et valg. Danmark har ikke mere et Kvindeligt Arbejder Forbund. Men vi er blevet klædt på til de kommende udfordringer.

Vi har fået nye formænd for SF og Socialdemokraterne og mere eller mindre også i Enhedslisten, vi har fået en ny stor fagforening: 3F.

Jeg tror, vi kan se det som, at "nedturen" har skabt en mobilisering.

Arbejderbevægelsen er på vej til at sætte en ny dagsorden, og udfordringen er at være dygtige og tænksomme nok til at sikre solidaritet og ligeværd i det moderne projekt.

Ligestilling

Et af de områder hvor vi har grund til optimisme er på ligestillingsområdet.

Her er der resultater og "morgenluft".

Her skilles vandene tydeligt mellem "højre " og "venstre" side i Folketinget, hvor venstresiden har den moderne, offensive dagsorden. Hvor de borgerlige partier overlader det hele til kampagner og "folk ved bedst selv".

Det var som en "Berlinmur", der væltede, da vi i fagbevægelsen fik en central barselsfond igennem. Det blev dermed accepteret, at mænd skulle være med til at betale mere af prisen for at få børn. Ja, man kan sige, at børnene er lidt mere blevet mændenes! Det tror jeg, alle vinder ved: Kvinder, børn og især mændene. Næste skridt er mere barselsorlov til mænd. Igen noget vi alle vil profitere af og især mænd og børn. Vi har en ligestillingsminister, der ikke politiserer området, men synes at familierne selv ved "hvad der er bedst for dem".

Vi andre ved, at selv om man "ved bedst" selv, er det ikke ensbetydende med, at man kan "agere bedst". Det er klart, at man kun kan agere i forhold til de muligheder, som samfundet politisk og strukturelt giver mulighed for.

Vi drøfter fædreorlov i øjeblikket i 3F. Der er forskellige holdninger til, hvor meget af orloven der skal være øremærket til mænd. Det er som om de forskellige holdninger knytter an til henholdsvis mande- og kvindekultur.

Det får mig til at tænke på en gammel kvindechauvinistisk vittighed:

Ved I hvad forskellen er på mænd og yoghurt?????

Elektronisk reprint fra www.3f.dk

.....

Der er kultur i yoghurt!!!!

Den er jo meget sjov, men jeg kan garantere jer for, at der er altså også kultur i mænd. Det oplevede vi, da KAD og SiD fusionerede:

Her var 2 forskellige kulturer, som jo knytter sig meget til køn. Jeg tør godt kalde det en mandekultur og en kvindekultur. Det har været utrolig interessant.

Og hvis jeg skal generalisere lidt, er det sådan, at til mandekulturen knytter der sig forestillingen om, at øremærket barselsorlov til mænd skal man være meget forsigtig med at lovgive om, og til kvindekulturen knytter der sig forestillingen om, at en øremærket andel af orloven til mænd er et moderne fremskridt.

Jeg selv mener, vi skal videre med øremærkning, ligesom man er i så mange andre lande. Og det skal vi, fordi vi er nødt til at stå op mod århundreders traditioner, normer og opdragelse for at rykke på den udvikling, vi alle er enige om, er bedst.

Hvor mange måneder det skal være, må være det, vi skal have på plads det næste år. Diskussionen skal tages, og det vil blandt andet være her, at 3F vil vise sin styrke.

Vi vil stå stærkere, end hvis KAD og SiD stillede hver sit krav, havde hver sin politik på området. Nu er vi ét stort forbund, der vil være foregangsforbund på ligestillingsområdet, og hvor mænd og kvinder kan stå sammen om visionære krav som f.eks. en bedre fordeling af barselsorloven.

Jeg ser dannelsen af 3F som en styrkelse på ligestillingsområdet. Før var vi 80.000 kvinder, der var frontløbere, nu er vi 360.000 mænd og kvinder, der er frontløbere!

Et gammelt mundheld siger: "Kvinder som vil være jævnbyrdige med mænd mangler ambitioner." Jeg har en stor ambition:

Jeg tager ansvaret for, at dannelsen af 3F bliver en ligestillingspolitisk gevinst for fagbevægelsen og Danmark!

Jeg vil nævne endnu en ligestillingspolitisk gevinst fra det kommende år, inden jeg giver integration og globalisering opmærksomhed.

Det var en historisk begivenhed, da Socialdemokraterne den 12. april 2005 fik en kvindelig formand! At der blev valgt en kvindelig formand for det gamle, store parti var ganske usædvanligt.

Kronprinsen blev overhalet indenom. Han blev ikke overhalet af en "Kronprinsesse", han blev overhalet af en "fornyelse".

Helle Thorning-Schmidt blev ikke valgt på trods af at hun er kvinde. Hun blev valgt fordi hun er kvinde.

Den ny formand har kun haft mulighed for at kommunikere "fornyelse" så kraftigt, fordi hun har et andet køn end den traditionelle politiker. Et tydeligt tegn på krop og stemme, der hele tiden møder os som "det ny".

Det har altid været sådan, at mænd har fået en ubevidst positiv særbehandling til politiske valg, idet deres krop og stemme kommunikerede autoritet, tradition og "det kendte".

Helle Thorning-Schmidts køn gjorde det muligt at kommunikere "fornyelse", og dermed at være svar på trætheden over de "talende jakkesæt".

At Helle så også er velbegavet og kvik i replikken, har naturligvis også stor betydning for valget, men den nye ligestillingspolitiske landvinding er, at en mand med de samme kompetencer og erfaringer ikke var blevet valgt til formand. For første gang i historien var det ikke en fordel at være mand.

Elektronisk reprint fra www.3f.dk

Hvad kan vi så bruge det til ligestillingspolitisk?

Vi kan bruge det til at forstå, at der er stort et behov for "fornyelse", at vi strategisk kan bruge det til at få udlignet den skæve kønsrepræsentation og de stive former andre steder også.

Vi kan forudse, at det at være kvindelig politiker vil komme til at synes "normalt", så flere unge kvinder finder anledning til at stille op.

"Kan en statsminister være en mand"?, vil måske være spørgsmål børn stiller om 10-15 år. Vi kan også lære, at der nu er helt nye muligheder for at komme igennem med de rigtige ligestillingspolitiske mål.

Den nye formand har vundet på "form" frem for "indhold", på "fornyelse" frem for "tradition". Det betyder, at dagsordenen er åben. Det er først nu, partiet skal fylde indhold i Gucci-tasken! Jeg vil gerne hjælpe den nye formand med at få indhold og værdier i tasken. Indhold som gavner 3F's medlemmer og solidaritetsprojektet.

Og der er tydeligt brug for, at vi hjælper partiformanden med noget tankegods!

Integration

I sidste uge hørte vi i medierne Helle Thorning-Schmidts udmelding om at partiets indvandringspolitik var helt på linje med regeringens. Det eneste, man kunne være sikker på som en forskel var, at socialdemokratiet altid ville overholde internationale konventioner.

Der må jeg sige: Det er simpelthen for ringe! Det er ikke det gode, gamle socialdemokrati værdigt at være så værdiløs, så lidt ambitiøs. Der må stadig være en humanisme og en etik, der er mere interessant at tænke med i skabelsen af vores politik end bare "den mindste fællesnævner".

Jeg vil gerne indrømme, at jeg blev rystet over formandens udtalelse.

Men som god demokratisk socialist, bliver jeg ikke fornærmet, men vælger at gå ind i en konstruktiv og demokratisk proces, hvor jeg selv og 3F kan være med at præge partiets politik. Hvor 3F kan hjælpe formanden til at agere mere demokratisk og humanistisk på området.

Jeg ser frem til et godt samarbejde med en lyttende, åben, velbegavet, kvindelig formand! Et samarbejde hvor fagbevægelsen og venstre-fløjspartierne kan skabe et værdibaseret solidarisk baseret alternativ til den borgerlige regering.

Vi har gode muligheder. De borgerlige er slidt ned. Vi er nu "fornyelsen". Lad os bruge det etisk og humanistisk og ikke bare for at få magten i sig selv.

Globalisering

Det sidste emne, jeg vil komme ind på, er globaliseringen og den udflytning af arbejdspladser, vi har som en stor udfordring både i fagbevægelsen og i partierne.

1. maj er en international kampdag, og der er tradition for at international solidaritet er på dagsordenen. Det er der da også mere behov for end nogensinde. Fagbevægelsens sociale ansvar i international sammenhæng er større end før.

Vi må aldrig lukke øjnene for de store forskelle, der er - trods nye samtalekøkkener og vore rejser til de varme eksotiske lande - bliver behovet for international forståelse i fagbevægelsen og samfundet vigtigere og vigtigere, både for vores egne arbejdspladser skyld og for, at det er anstændige job der udvikles i udlandet.

I takt med at den nyliberale ideologi har vundet større og større indpas, så er de enkelte landes muligheder for at føre en selvstændig politik blevet mindre.

Man kan faktisk tale om, at magten er flyttet fra demokratisk valgte regeringer og

Elektronisk reprint fra www.3f.dk

fagbevægelser til de multinationale selskaber og internationale finansielle institutioner.

Endnu en god grund til at fagbevægelsen og det politiske system finder et tæt samarbejde for at skabe anstændige og trygge forhold.

Vi vil derfor i 3F støtte den internationale fagbevægelse (FFI – Frie Faglige Internationale) i at få indført "den sociale dimension" i de internationale handelsregler.

Det drejer sig om:

Forbud mod tvangsarbejde

Foreningsfrihed og retten til at organisere sig i fagforeninger og retten til kollektive forhandlinger

Forbud mod børnearbejde

Forbud mod diskrimination.

Den sociale dimension SKAL styrkes i handelsreglerne, også for vores egne arbejdspladser skyld, og herhjemme må vi hver dag gå "på 2 ben" i globaliseringsprocessen:

Løbende skaber nye arbejdspladser - hele tiden.

Sørge for efteruddannelsesmuligheder og hurtig, effektiv omstilling af medarbejdere, når virksomheder flytter til udlandet.

Det er noget, vi tager meget alvorligt i 3F, og som vi ser frem til at skulle samarbejde offensivt omkring i det kommende år.

Afslutning

Der er naturligvis andre store politiske udfordringer, jeg kunne komme ind på. Men tiden flyver og jeg har været omkring det, jeg oplever som de største "brud" i foråret 2005: Ligestilling, integration og globalisering.

Lad mig derfor runde af med at gentage, at jeg mener der er grund til optimisme for arbejderbevægelsen:

Vi har gennemført nye formandsvalg i partierne og fusioner i fagbevægelsen.

Vi har været inde i en mobiliseringsperiode.

Vi er klar til at sætte en ny moderne etisk og solidarisk dagsorden i et samfund, hvor udslidte ministre bliver mere og mere belastet af småfilerier med ubetalte regninger, ulovlig arbejdskraft, ulovlig beboelse, medspil og træt ledelse.

Vi er det ny. God 1. maj.